

Dana Mičolová: Splněný sen

Jsem redaktorkou zdravotně - sociálního portálu Lidé mezi lidmi. Je zajímavý tím, že většinu článků, rozhovorů a reportáží píší lidé s tělesným nebo psychickým handicapem. Úkolem redaktorů je oslovovat další lidi s různými zdravotními problémy, mapovat jejich životní příběhy i nelehké osudy, psát o potížích, kterým musí čelit v našem špatně nastaveném zdravotně – sociálním systému. Články, rozhovory a reportáže s tímto zaměřením se objevují v rubrice „WELL BEING“. Její název vyjadřuje oprávněný požadavek, aby se lidé se zdravotním postižením mohli vrátit z nemocnic a ústavů do normálního prostředí a žít spokojeným životem.

Rubrika WELL BEING se člení na další podrubriky. Nejzajímavější z nich je „Příběh“, kde píšeme o lidech, kteří nevzdávají svou šanci na šťastný život a navzdory postižení dělají něco užitečného pro sebe i pro druhé. V další podrubrice „Představujeme“ čtenáři najdou články a reportáže o neziskových organizacích, které zdravotně postiženým lidem pomáhají. V České republice zatím neexistuje jiný webový portál, který tvořili sami zdravotně postižení lidé, a který by se zabýval různými druhy handicapů napříč celou zdravotně sociální oblastí. Jsou zde také rubriky pro výtvarnou a literární tvorbu a také rubrika „Blog“ využívaná k vyjádření osobních názorů.

Mám radost z toho, že na webu vyšla řada mých rozhovorů a článků. Psala jsem například o handicapovaném vozičkáři panu Radomíru Krupovi z Frýdku - Místku, který na svém handbikeru za pouhý měsíc objel podél našich hranic celou ČR, aby svou jízdou podpořil humanitární akci KOLA PRO AFRIKU. Je řada takových lidí, kteří druhým ukazují cestu, aby i oni začali na sobě pracovat.

Nikdy v životě by mě nenapadlo, že bych mohla dělat práci redaktorky zdravotně sociálního webového portálu, bez střední nebo novinářské školy. Naskytla se mi příležitost udělat si týdenní kurz redakční práce a komunikace s veřejností, který s příspěvím Evropského sociálního fondu uspořádala Česká asociace pro psychické zdraví. Jsem šťastná, že jsem se do kurzu přihlásila a prošla výběrovým řízením. V mém životě nastala důležitá změna. Začala jsem připravovat rozjezd nového webového portálu.

Bez internetu si redakční práci neumím představit. Díky našim webovým stránkám se příběhy zdravotně postižených lidí dostanou k veřejnosti. Internet mi pomáhá navázat komunikaci s širokým okruhem zajímavých lidí i při zjišťování důležitých informací o různých neziskových organizacích. Na webových stránkách naleznou důležité telefonické nebo emailové kontakty, které jsou pro novinářskou práci to nejdůležitější. Samozřejmě je pro mě důležitý telefon, díky němuž si mohu s těmito lidmi domluvit osobní schůzku.

Co mi tato práce přináší do života? Tak především je pro mě velmi motivující a povzbuzující. Vždy, když píšu o lidech, kteří v životě něco dokázali a dovedli se poprat se svou nemocí, je pro mě nejlepší motivace, jak na sobě samé více pracovat. Životní příběhy mě oslovují natolik, že mám radost pokračovat v další práci. Přiznávám se, že nejraději dělám rozhovory se zdravotně handicapovanými lidmi. Někdy jim jen pošlu otázky elektronickou cestou. Je to jednodušší, ale zase se toho tolik nedozvím. Mluvit s člověkem tváří v tvář je daleko silnější zážitek. Nejen, že udělám rozhovor na dané téma, ale můžu se s ním bavit i o jiných věcech. Proniknu tak víc do hloubky jejich duše a to mně fascinuje.

Jsem ráda, že můžu psát hlavně o zdravotně sociální oblasti. Jiná by mně ani nebavila. Je velmi důležité, aby i širší veřejnost byla informována o tom, jak žijí lidé s různými druhy postižení. V této době se na ně bohužel moc nemyslí. Je třeba víc psát i o problémech organizací, které handicapovaným lidem pomáhají, aby se něco pohnulo k lepšímu. Mrzí mě, že náš portál má zatím velké potíže se získáváním finančních prostředků na rozvoj této činnosti. Snad se to brzylepší.